

hvor man, hvor det blot gjælder om en Form, for ikke at støde an holder sig noget tilbage med Hensyn til at gjøre Forandringer i Noget, der allerede har faaet en større Betydning i videre Kredse. Det er en Grund, som jeg haaber, den ærede Minister ved anden Leilighed vil lade gjælde, og han skulde derfor ikke fremføre det som en Beslybning mod mig, som om jeg var indkommen her i Thinget med noget aldeles Overflabiff. Den ærede Minister vil, haaber jeg, troe om mig, at jeg ogsaa kunde vedigere Forslaget saaledes, at, jeg vil ikke sige den ærede Minister var tilfreds, thi han ønsker just ikke saa meget denne Reform, men at Udførelsen af denne ene Grundtanke, thi det er kun een Grundtanke, skulde blive saaledes, at den idetmindste ikke fra den ærede Ministers Side skulde vække Anstød. Naar man imidlertid endelig vil finde en Grund til at standse et i sig selv fornuftigt Forslag, saa er det vistnok ganske rigtigt, at man ogsaa benytter Angreb fra saadanne enkelte Udenværker, som her er skeet. Selv den Paragraph, som har vaakt det største Anstød, og som jeg netop derfor skal oplæse: — „De Skattebelyb, som hidtil have været paalignede de næringsdrivende Borgere i Næringsstat, blive fremtidigt at paaligne alle Skatteydere efter Formue og Leilighed“, — indeholder et Princip, der ikke i sig selv er saa forkeert, at der var nogen Fare at befrygte, hvis det blev til Lov, og den 1ste Paragraph med dens maatte uheldige Affattelse, men mod hvis Princip dog Ingen af dem, der forøvrigt ikke ville af med Næringsstaten, har høvt Noget at indvende — Indvendingerne have kun angaaet Redactionen — kunde meget godt staae som Prøve, kunde meget godt gaae over i Lovgivningen. Bort Lovgivningsprog er just ikke af det Slags Skjønsskrivning, at en saadan Paragraph ikke kunde have sin Plads deri. Dog alt dette falder, som sagt, bort, da den Mulighed ligefrem ligger for at indbringe det i en anden Form til Behandling her i Thinget, og jeg maa endnu tilføie til hvad den ærede Minister har indvendt, at da det for private Forslagsstillere maa være uønskeligt, allerede i deres Motivering at udtale de Grundtanke, der kunne blive ledende for Udvalget, saa har jeg fra Først

af ikke forsømt at gjøre Mit i saa Henseende, og jeg vil derfor ikke i dette Tilfælde tage imod en saadan Beslybning, som at jeg skulde være fremkommen med et ikke vel overveiet Forslag. Jeg haaber, at de Omstændigheder, hvorunder Lovforslaget er fremkommet, maae tale for det, men da der fra forskjellige Sider er rettet en Opfordring til mig om at tage Forslaget tilbage, skal jeg udbede mig den ærede Formands Erklæring om, hvorvidt den ærede Formand, hvis dette Forslag blev taget tilbage, havde nogen Betænkelighed ved at modtage et lignende Forslag, der kom frem i en anden Form.

Formanden: Jeg skal med Hensyn til det til mig rettede Spørgsmaal bemærke, at det efter Grundloven kun er forbudt, at et Lovforslag, som „forkastes“ i et af Thingene, paany tages under Behandling i det samme Thing i samme Session, men der er hverken i Grundloven eller i Forretningsordenen noget Forbud imod, at et Forslag, som er „taget tilbage“, senere igjen kan indbringes. Det heder vel i Forretningsordenen, at naar et Forslag tages tilbage, kan det umiddelbart optages af en Anden; men naar i nærværende Tilfælde et andet Forslag indbringes, efterat det foreliggende er taget tilbage, i Særbeleshed med en anden Redaction — og det er jo vel at antage, at dersom den ærede Rigsdagsmand eller Andre vil indbringe et Forslag om samme Gjenstand, vil man neppe uforandret benytte den Redaction, som nu ligger for — saa kan den nævnte Bestemmelse ikke bringes til Anvendelse, thi da er det ikke det samme Forslag. Jeg troer saaledes ikke, at der kan være nogen formel Hindring for, at et Lovforslag om den samme Gjenstand indbringes senere, enten af den ærede Forslagsstiller eller af andre Medlemmer af Thinget, hvis dette Forslag tages tilbage.

Sable: Efter denne Udtalelse, hvorefter altsaa et Forslag om samme Gjenstand kan blive bragt frem igjen, naaget dette tages tilbage, tager jeg hermed mit Forslag tilbage.

Det saaledes fraspaltne Forslag optoges ikke af Nogen og var altsaa bortfaldet.